

og det kulturelle område. Oplysningsarbejdet skulle derved medvirke til at skabe aktiv interesse for og mulighed for indleven i udviklingslandenes problemer.

Det er tanken med denne formulering at åbne mulighed for at tage nye former for oplysningsvirksomhed op udover de hidtil anvendte, som især har koncentreret sig om foredrags-, films- kursus- og publikationsvirksomhed. Revisionsudvalget har i betænkningen således bl. a. peget på, at man bør tilstræbe i højere grad at integrere oplysning om udviklingslandene og international udvikling i skolernes og den højere undervisnings læsestof, at udbygge informationsvirksomheden gennem dagspresse, tidskrifter, radio og fjernsyn, at støtte forberedelsen til og gennemførelsen af udvekslingsrejser f. eks. for lærere, forskere og grupper af særligt interesserede unge samt at underkaste oplysningsarbejdet en vurdering og analyse i samarbejde med videnskabelige institutter.

Oplysningsarbejdet i skolerne og i de højere uddannelser iværksættes på længere sigt som led i den øvrige undervisnings- og kursusvirksomhed og finansieres som sådan af undervisningsministeriet.

Kulturelt samarbejde.

Til § 11.

En udvidet oplysningsvirksomhed med de muligheder, den frembyder for udveksling mellem udviklingslandene og Danmark, vil tillige indebære en kulturel kontakt. Endvidere har en del af den hidtidige danske udviklingsbistand haft et direkte kulturelt sigte og indhold. Revisionsudvalget har imidlertid fundet det ønskeligt, at Danmark stiller sig imødekommende overfor ønsker om et udbygget kulturelt samarbejde og har anbefalet, at der skabes grundlag for en mere direkte kulturel udveksling.

Der lægges i de fleste udviklingslande vægt på at bevare de kulturelle traditioner, men som regel mangler man tilstrækkelige økonomiske og materielle ressourcer, uddannet personale og fuldt udbyggede institutioner til at sikre bevarelsen af de traditionelle kulturværdier og til samtidig at aktivisere til moderne kulturudfoldelse.

Udviklingslandene har hidtil haft vanskeligt ved at opnå økonomisk støtte til kulturelle formål, men en stigende forståelse af, at den sociale og økonomiske udvikling hænger nøje sammen med den kulturelle, kan registreres rundt om i verden. Dette er senest fremhævet af regeringsrepræsentanter for udviklingslandene på UNESCO-konferencen om kulturpolitiske spørgsmål i august 1970. Fra denne konference appellerede man til industrilandene og

til UNESCO om en kraftig udvidelse af det kulturelle samarbejde med udviklingslandene.

Et øget kulturelt samarbejde med udviklingslandene vil indebære, at den danske befolkning gennem teaterforestillinger, film, TV-udsendelser, bogudgivelser, udstillinger, museumssamarbejde o. s. v. og gennem personudvekslinger og nye former for turisme lærer disse landes forhold at kende på en fyldigere måde end hidtil. Det vil yderligere kunne virke inspirerende på vort hjemlige kulturliv, og Danmark bliver således i denne sammenhæng et modtagerland i mindst lige så høj grad som de udviklingslande, man indleder kulturelt samarbejde med.

Der må endvidere lægges vægt på, at ungdommen inddrages i den direkte kulturelle personlige kontakt mellem udviklingslandene og Danmark.

Det direkte kulturelle samarbejde med udviklingslandene, som ikke er et naturligt led i bistandssamarbejdet, må administreres af vedkommende fagministerium på sædvanlig måde, d. v. s. af ministeriet for kulturelle anliggender og undervisningsministeriet og finansieres af bevillinger, der må stilles til rådighed for disse ministerier.

For at sikre, at dette arbejde koordineres med bistandssamarbejdet og oplysningsarbejdet, er det vigtigt, at der nedsættes et samarbejdsudvalg mellem alle involverede instanser som nævnt i § 11, stk. 2.

Forskning.

Til § 12.

Forskning vedrørende udviklingslandenes problemer har tidligere kun været gennemført i begrænset omfang. Med oprettelsen i 1969 af Institut for Udviklingsforskning er der skabt basis for en væsentlig udvidelse af forskningsarbejdet på dette område.

Oprettelsen af instituttet skete ikke med direkte hjemmel i 1962-loven, men var forudset ved vedtagelsen af loven, idet muligheden for at oprette et sådant institut omtaltes i bemærkningerne til lovforslaget. Det skønnes imidlertid hensigtsmæssigt at lade instituttets aktiviteter være omfattet af loven, således at alle aktiviteter i forbindelse med bistandssamarbejdet med udviklingslandene samles i én lov.

Instituttets udgifter afholdes af statskassen, men instituttet vil herudover kunne modtage tilskud fra danske og udenlandske fonds af almennyttig karakter.

Instituttet arbejder i nær kontakt med tilsvarende institutter i de andre nordiske lande, og man tilstræber et nordisk samarbejde på dette område. Ligeledes vil instituttet have kontakt med andre landes forskningsinstitutter.